

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Această zi de praznic sfânt e mare în cer și pe pământ pentru aducerea aminte a ei, când cu mai bine de două mii de ani în urmă, după numărul anilor de la Hristos, s-a născut pe pământ între oameni fecioara mamă, Născătoare a Fiului lui Dumnezeu, și a venit apoi Domnul pe pământ cu vremea mântuirii omului căzut din rai și a urmașilor lui, toți cei care au avut darul credinței în venirea Domnului și a împlinirii acestei Scripturi, și merge această sărbătoare sfântă an de an și grăiește ea începutul salvării omului, așa încât toți cei care cheamă numele Domnului să fie mântuiți, să le fie iertate păcatele și să rămână întru pocăință și sfințenie și să fie numiți fii ai lui Dumnezeu după har, prin credința în Iisus Hristos, precum este scris.

Adun sub slava cuvântului Meu acum pe cei care caută după glasul Meu coborât pe pământ în cetatea aceasta și împărțit apoi spre cei care caută să meargă spre pocăință, spre iertarea păcatelor lor, prin credința că vine pe pământ împărăția cerurilor și Stăpânul ei, Care-Și pregătește slava și arătarea, spre bucuria fiilor credinței și ai sfințeniei, și spre durerea fiilor străini de sfințenia care îi aduce omului mântuirea cea de la Dumnezeu.

Și spun la începutul grăirii Mele: Pace vouă, celor ce vă adunați în ziua aceasta sub cuvântul gurii Mele din care el izvorăște peste pământ! Pace, fiilor, și fiți sfinți precum Eu sunt, ca să putem după adevăr să stăm la masă cu cei din cer și să prețuiți această milă și chemare a Mea!

M-am arătat curat și sfânt pentru adevărul cel despre Mine acum două mii de ani, căci am stat sub pecetea lui Caiafa nesticată după ce am fost pus sub răstignirea pe crucea prin care am înviat apoi, dovedind că sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, o, și n-am fost fățarnic, n-am avut în ființa Mea de om aluatul fățarniciei, și Mă doare de șapte mii de ani fățarnicia omului, căci omul nu poate, o, nu poate să nu fie fățarnic dacă așa a început să facă încă din rai, încă de la începutul său față în față cu Dumnezeu și cu aproapele său, iar duhul rău îl înhață pe om de partea sa prin lucrarea fățarniciei, cu care dă să-Mi doboare truda și rodul așteptat cu răbdare fără de margini din partea Mea față în față cu lucrarea omului plin de duhul fățarniciei, care i se vede bine oricât ar da el să se pitească sub fața inimii curate cu fapta, și iată încă o zi și încă una peste alta a nepăsării inimii omului pentru statul lui înaintea lui Dumnezeu curat cu inima și cu fapta și cu vorba, iată despărțirea de Dumnezeu a omului care face ca și Adam în rai când M-a pierdut prin fățarnicia lui dacă am dat să descopăr fărădelegea lui!

O, de aceea, fiilor, vă învăț mai întâi să luați în seamă acest îndemn rostit acum peste voi, căci vă învăț să vă feriți de aluatul acesta, fățarnicia, că Eu, Domnul, n-am în ființa Mea acest aluat. O, feriți-vă de acest păcat, ca să puteți să învățați de la Dumnezeu și să-I și împliniți povața pentru viață veșnică, fiilor, că multe dau să vă învăț în ziua aceasta, și am lângă Mine pe mama Mea Fecioara și Mă roagă ea să umblu la inima voastră în ziua aceasta de sărbătoare pentru ea și să vă dau formă sfântă, purtare sfântă, iubire sfântă ca să iubiți pe Dumnezeu, căci toți oamenii iubesc păcatul, fiilor, și nu se mai despart de el nici pentru salvarea lor de la pierzarea cea veșnică și mult dureroasă a celor ce ascultă de satana pentru păcat.

Vă trebuie smerenie, multă smerenie, fiilor. Pe calea cu Hristos vii să te smerești, nu vii să arăți ce știi, ce ești, ce faci, ce poți, o, nu, ci doar pentru smerenie, pentru ascultarea spre iertarea păcatelor cele din vremea neștiinței și pentru mântuire de iadul cel pentru păcătoși,

pentru supunere, și toate cu multă trudă și răbdare lucrate, ca să câștigi și ceea ce ai pierdut în vremea cât ai stat departe de Hristos, și care trebuie și ea răscumpărată, pentru ca să ai la Dumnezeu viața întreagă, nu pe jumătate să I-o dai.

Iată, pentru ca să asculți de Dumnezeu vii la Dumnezeu, vii pentru viață duhovnicească, nu pământească, vii pentru duhul frăției sfinte, fie că te-ai apropiat cu familie formată, fie că te-ai alipit de familia duhovnicească de obște, căci viața pământească puteai avea oriunde pe pământ, că mulți din fiii lumii fac cele bune și cuminiți, dar nu sunt cu Hristos și cu mersul creștinesc și nu sunt duhovnicești. În lume când stai și pășești cu pasul, o, nu poți fi cu inima în Hristos, căci otrava lumii merge prin sânge și ține omul în duhul lumii, în pasul lumii, cu fiii lumii alipit vrei nu vrei, iar fiii lumii nu sunt fiii lui Dumnezeu, o, și nu pot Eu să te păzesc cu îngerii Mei cei de sus și cei de jos dacă stai cu pasul pe lângă fiii lumii, căci vrând-nevrând te iei după ei, după cei ce nu ascultă de Dumnezeu și faci și tu ca ei, și îți spun, vei fi judecat aparte pentru că nu te iei după cuvântul Meu și te iei după cei ce nu ascultă de Dumnezeu sau nu au cum să asculte din alte pricini, iar Domnul te vede că iei din mintea ta socoteala lucrurilor, nu din cuvântul Meu care vine la tine să te învețe să te rogi Domnului pentru cei care nu au putere să asculte, și nicidecum să te iei și tu după cel ce nu ascultă întreg.

Lumea e urâtă la Dumnezeu, fiilor, și toți în ea sunt fiii păcatului de toată ziua și de toată noaptea, și de aceea Mi-am învățat mereu pe poporul Meu de azi să iasă din lume și să stea de partea Mea și le spuneam adesea: *«Treceți din trup în duh, fiilor, ca să nu faceți faptele trupului, ci să fiți sfinți, iar de ceea ce este necurat să nu vă atingeți, și Eu vă voi primi pe voi, căci Eu sunt sfânt, și nu se poate să fiți altfel dacă vreți să vă primesc, iar cei ce nu se păstrează curați cad toți»*.

Am spus pentru cei ce sunt ai Mei și cu Mine la masa împărăției, am spus: *«Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu întru Mine rămâne, iar Eu întru dânsul»*. O, cum trebuie să arate un creștin împărțășit cu Hristos? Cum trebuie să se poarte și să lucreze apoi ca să-L mărturisească într-însul pe Hristos prin purtare prin iubire, prin jertfă nefățarnică?

O, fiilor de peste tot pe unde viețuiți pentru Hristos prin cuvântul care vă învață, o, nu uitați cuvintele cu care vă călăuzesc atât de aproape pașii, că dacă le uitați, greșiți apoi împotriva lor. Aveți grijă mare și multă și mereu să hrăniți iubirea sfântă dintre voi și să vă hrăniți din ea duhul și purtarea, ca nu cumva să vină peste voi pedeapsa cea pentru răcirea dragostei, și apoi despărțirea de frați, ca rod al ne iubirii, fiilor. Feriți-vă să stați reci cu duhul și fără de lucru duhovnicesc, căci numai lucrul cel pământesc nu vă hrănește iubirea de Hristos și de frați. Trebuie să ne hrănim nădejdea că nu trudim zadarnic pe calea frățască și că vom avea ca rod sfânt bucurii la capătul răbdării, fiilor.

Vorbirea dintre frați este o probă mare a dragostei sau a nedragostei de Dumnezeu și de frați, căci când nu te porți sau când nu grăiești cu aproapele tău la fel de frumos ca și cu Dumnezeu, la fel de smerit și de umilit pentru o viață cu iubire sfântă între frați, atunci tu ești fățarnicul cel din fața lui Dumnezeu chiar prin rugăciunea ta spre El, și nu ești drept nici cu Dumnezeu, nici cu aproapele tău, nici cu tine însuși, și iată, nu ești încă un creștin înțelept dacă nu înțelegi lucrurile așa cum Eu, Domnul, îți arăt cum să fie înțelese, o, și n-ai peste tine îngrijitor și povăzitor și n-am cum să fac lucrare plăcută Mie din gândirea și purtarea ta, care începe față în față cu aproapele tău ca să văd Eu cine ești și ce faci și ce vrei, și numai apoi să-ți deschid Eu ca să stai înaintea Mea fără de fățarnicie. O, nu poți să nu fii fățarnic înaintea Mea când stai, dacă nu te porți cu aproapele tău ca și cu Dumnezeu, căci purtarea ta pentru Mine nu este alta decât cea dintre tine și aproapele tău, fiule creștin.

Mama Mea Fecioara e copleșită de răbdarea cu care Îmi învăț poporul care vrea cu Dumnezeu, și e mare bucuria ei în ziua aceasta, o, că mult dorește ea să am Eu în această vreme un popor ales prin credință și purtare, și de aceea cu aplecare privesc și văd ca să știu

ce trebuie să-i dau să știe și să poată și să facă cel ce voiește să vină după Mine prin lepădare de sine ca să se cheme că vine, iar cel ce nu înțelege cum să-i fie venirea, acela Îmi este rană și suspin pe calea Mea cea de azi cu un popor care să fie lucrat spre asemănarea lui cu Mine, și iată, încă și încă suspin și nu am mângâiere, decât de la cei care suspină cu Mine pe calea cea cu durere a mersului Meu de azi.

Fiilor, fiilor, am încă să vă mai dăruiesc în ziua aceasta cu povețe, de vreme ce văd că trebuie să vi le împart ca să ascultați de ele, ca să vă fie bine vouă, dar și Mie cu voi, că am spus încă de la începutul omului că nu e bine să fie omul singur, că dacă este singur vine satana numaidecât, dar numaidecât vine și îi împarte de lucru împotriva lucrului lui Dumnezeu, o, că nici Eu, Domnul, nici Eu n-am scăpat când M-a dus duhul în pustie pentru post și rugăciune și când M-a însoțit satana pe toată calea să Mă facă să iau de la el și să Mă aplec lui, dar Eu eram Dumnezeu și l-am biruit rușinos, căci Tatăl era în Mine cu sfințenia Lui, cu lucrarea Lui și l-am rușinat pe satana și l-am povestit la toți apoi ca să-i fie rușine, dar el, plin de invidie Mi-a pregătit cruce, numai că de data aceasta a fost biruit și mai mult, și mai rușinos, și iată, nu e bine pentru om să fie singur. Cu omul care caută singur nu e tot așa ca și cu Dumnezeu, căci omul este mic, este slab. În rai era singur Adam și era singură Eva când a ademenit-o satana, și iată, creștine fiule, nu căuta clipe să fii singur, crede-L pe Dumnezeu când îți spune aceasta. Ai pilde deslușite din care să înveți, dar satana te vrea singur ca să-ți dea el, și apoi să dai să te ascunzi, căci ai pierdut binecuvântarea pașilor tăi și e primejdios să lucrezi fără binecuvântare, e ca și lepădarea de Dumnezeu, e ieșire de sub mâna lui Dumnezeu, e răzvrătire între creștin și Dumnezeu, iei pâinea și cuțitul din mâna Domnului și-ți tai singur felia cum vrei tu să tai.

O, nu stați singuri, fiilor, decât pentru post și rugăciune cu orânduială, precum este scris, ca să nu vă ispitească satana, o, fiilor, iar voi căutați să ascultați așa cum este scris. Și, în sfârșit, căutați să nu pierdeți sănătatea, o, fiilor, căci sănătatea vine de la Dumnezeu doar pentru cei harnici și lucrători duhovnicește. Așadar, fiți harnici, fiți dăruitori de ajutorare ca să fiți sănătoși, o, și amintiți-vă de slava Mea de peste poporul Israel, când în vremea robiei lui nu era vreun bolnav în popor, dar după ce n-au mai lucrat, n-au mai ascultat, apucându-se de păcătuire și de lenevire, s-au îmbolnăvit pe cale și a pierit tot poporul, fără de cei născuți pe cale sănătoși pentru păstrarea seminției de care Domnul a avut nevoie, și iată, cei lucrători, cei jertfitori sunt sănătoși de la Dumnezeu, iar cei mocoșiți, cei molaci pentru lucru, pentru jertfă, sunt bolnavi toți, căci așa le trebuie dacă nu lucrează, dacă nu sunt de folos pe pământ pentru Domnul și pentru aproapele. Așadar, fiți harnici ca să fiți sănătoși, fiilor, și să vă folosească sănătatea pentru ceilalți, nu pentru voi, și pic cu pic învățați toate de la Dumnezeu, și așa să le lucrați, precum Eu vă învăț pe voi.

La fel, iar și iar vă îndemn să vă feriți de păcatul mâniei, fiilor, căci când omul se înfurie este urât de tot și seamănă cu diavolul, dar când se smerește și se căiește pentru greșeli Se bucură Dumnezeu pentru el, iar altfel este neorânduială, și aceasta face rău, aduce zdrobirea păcii, aduce răcirea dragostei, totul din pricina firii cu diferențe mari între frați, și toate din lipsa ascultării de Dumnezeu, de cuvântul Meu rostit peste voi, și iată, numai ascultarea te ține lângă Dumnezeu, iar fără ea nu se poate nimeni numi fiu al lui Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, ori de câte ori greșiți, nu vă dați de partea diavolului când se umblă la greșelile voastre, căci diavolul nu vă scapă de sub vină dacă vă dați de partea lui cu dezvinovățire sau îndreptățire înaintea celui ce vă arată ce ați greșit, ci pocăiți-vă cu inima curată și mult, că numai de pocăința omului greșit se vaită și se teme diavolul, iar altfel nu, și îl câștigă pe cel greșit de partea lui când nu este pocăință în om. Așadar, rămâneți în pocăință, și ea să vă stea pe limbă și pe inimă, nu îndreptățirea, nu furia pentru adevăr, căci Adam a pierdut raiul dacă s-a înfuriat, iar voi pocăiți-vă cu blândețe când greșiți, fiilor.

Am multe încă să te învăț, poporul Meu de peste tot. Te cercetez zi și noapte, fiule, iar ca să înveți de la Dumnezeu îți trebuie smerenie mereu, îți trebuie sfială ca să poți fi smerit. Când n-ai sfială în toată clipa față de tot ce te înconjoară ca în fața lui Dumnezeu, tu n-ai sfială nici de Dumnezeu, nici de sfinți și nici de îngeri, cărora nu le scapă din priviri nimic dintre cer și pământ.

O, nu este sfială și de aceea păcătuiește omul și nu-și amintește că toate îl văd și îl știu și toate vor mărturisi, și te-am învățat în ziua aceasta, popor creștin, ca să ai pe Domnul povățuitor peste tine, iar mama Mea Fecioara s-a fericit mult de la povața Mea cea pentru tine, și hai, mamă, să le spui și tu de lângă Mine cuvântul tău în ziua ta de praznic sfânt, și apoi Ne așezăm spre altă sărbătoare să vină și să le dăm lor din cer, mamă.

— O, popor atât de învățat din cer, să nu uiți, fiule, că vine Domnul la tine și te veghează și te învață să nu greșești și te îndeamnă să fii sfânt, și e plin Domnul de dor de biruință asupra lui satana, dar așteaptă să aibă un popor sfânt cu care să poată lucra și împlini venirea zilei slavei Lui cu sfinții în chip văzut și înnoirea a toate pentru noua împărăție, și te vrea Fiul meu să fii popor duhovnicesc, o, și nu-i altă viață mai dulce ca și viața duhovnicească, viața cea care rămâne viață, fiule al Fiului meu.

M-am mângâiat cu multul pentru atât de scumpă povață peste tine a Fiului meu în ziua mea de praznic sfânt și îți doresc naștere de sus tot mai plină, tot mai bogată, și te rog, lasă-te rod al Domnului prin lucrarea Lui cu tine, și va fi să nu fi fost dăruieți alții mai mult până la tine de bucuria și izbânda cea așteptată de veacuri ca să vină și ca să facă Domnul iarăși lumea, căci lumea s-a sfârșit urât, s-a sfârșit prin păcat, fiule povățuit din cer pentru sfințenie, pentru ca să ia cerul odihnă în tine și cu tine aici, popor al cuvântului Fiului meu Hristos.

Iar Tu așa, Doamne, să împuternicești pe poporul Tău de azi, că a venit vremea înnoirii, și toate încep cu sfințenia omului, cu Tine, Cel sfânt, și cu fiii cei asemenea Ție, după cum Ți este povața Ta mereu peste ei, Fiule scump, și mă aplec acum cu mângâiere pentru ei și mă alin pentru tot ce le-ai dat lor acum, în ziua mea de praznic sfânt, Fiule Iisus.

— O, bucură-te, mama Mea și ține-Mi înaintea Mea pe România, și pe poporul Meu din ea, căci vremea este aproape și toate se grăbesc să vină și să-Mi scrie biruința, iar Eu să-Mi arăt slava, și în ea să fiu cu poporul cuvântului Meu, cu tine, poporul Meu, căci cu tine trudesca să biruiesc și ca să împlinesc. Amin, amin, amin.

08/21-09-2023